

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОМУ НАУКОВЦЮ ВІД УЧНІВ, ДРУЗІВ І КОЛЕГ ПО РОБОТІ



25 січня 2021 року після тривалої хвороби пішов з життя видатний вчений, винахідник, інженер, директор Інституту золотого перетину, доктор технічних наук, академік Академії інженерних наук України, професор **Олексій Петрович Стахов**.

Олексій Петрович народився 7-го травня 1939 року на станції Партизани Херсонської області. У 1961 році він закінчив Харківський авіаційний інститут.

У 1966 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук зі спеціальності «Технічна кібернетика» на тему «Дослідження перетворювачів зі зворотним зв'язком, що використовують як порівняльні пристрої регенеративні компаратори».

У 1973 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук зі спеціальності «Обчислювальна техніка» на тему «Синтез оптимальних алгоритмів аналого-цифрового перетворення

інформації».

Після закінчення аспірантури в 1966 році і захисту кандидатської дисертації під керівництвом професора Волкова А. А. працював до 1971 року в Харківському інституті радіоелектроніки доцентом, завідувачем кафедри і деканом факультету. З 1971 року завідував кафедрою інформаційно-вимірювальної техніки Таганрозького радіотехнічного інституту. В цей час ним було захищено докторську дисертацію. З 1977 р. по 1988 р. був завідувачем кафедри обчислювальної техніки Вінницького політехнічного інституту (нині – Вінницький національний технічний університет), паралельно в період 1986–1989 рр. він був директором Спеціального конструкторсько-технологічного бюро «Модуль» при Вінницькому політехнічному університеті.

Професор Стахов став першим деканом факультету обчислювальної техніки (1985–1987 рр.). З 1989 р. по 1995 р. завідувач кафедри прикладної математики та обчислювальних систем Вінницького технічного університету. Олексій Петрович працював професором кафедри математики Вінницького педагогічного університету, завідувачем кафедри інформатики Вінницького державного аграрного університету. На початку 2004 року Олексій Петрович переїжджає до Канади. В цей час він стає директором Інституту Золотого Перетину, працює науковим консультантом Канадської комп'ютерної фірми «Esinex», яка займається розробкою програмних продуктів в тому числі і на основі «фібоначчєвої» теорії кодування.

За своє наукове життя Олексій Петрович підготував біля 30 кандидатів наук. 4 учні професора Стахова захистили докторські дисертації: О. Д. Азаров, В. А. Лужецький (Вінницький національний технічний університет), Н. В. Аліпов (Харківський інститут радіоелектроніки), Ю. М. Вишняков (Таганрозький радіотехнічний інститут).

Олексій Петрович Стахов є автором і співавтором понад 500 публікацій, 14 монографій та 65 міжнародних патентів, 130 свідоцтв на винахід.

За час своєї викладацької і наукової діяльності:

- створив алгоритмічну теорію вимірювання;
- створив новий напрямок у розвитку обчислювальної техніки, а саме нові системи числення, засновані на числах Фібоначчі та золотій пропорції, висунув проект «Комп'ютери Фібоначчі». Світовий пріоритет в цьому напрямку захищений 65 зарубіжними патентами США, Японії, Англії, Німеччини, Франції, Канади та інших країн;
- узагальнив «Задачу про Золотий Перетин», відкрив новий клас ірраціональних чисел – Золоті p -Перетини;
- розробив теорію матриць Фібоначчі і «золотих» матриць та створив на їх основі нову теорію кодування в криптографії;
- запропонував клас гіперболічних функцій Фібоначчі і Люка (спільно з І. Ткаченко та Б. Розіним), і зв'язав їх з геометрією Лобачевського, Мінковського і теорією відносності Ейнштейна;
- узагальнив Принцип Золотого Перетину, який включає «Принцип дихотомії» і класичний «Принцип Золотого Перетину»;
- зробив внесок у теорію «формул Біне», теорію «золотих» алгебраїчних рівнянь і відкрив новий клас числових послідовностей – узагальнені числа Люка (спільно з Б. Розіним);
- запропонував Теорію Гармонії як нового міждисциплінарного напрямку, що поєднує основи математики, теоретичної фізики та комп'ютерної науки.

У 2003 році Олексій Петрович Стахов опублікував біографічну книгу «Під знаком Золотого Перетину: сповідь сина студбатівця». Про наукову біографію Олексія Петровича досить докладно описано в

статті його друга зі студентських років Юрія Івановича Цимбаліста «Подвижник в науці: про професора Олексія Стахова».

Олексій Петрович Стахов вписав своє ім'я в пантеон вчених, для яких гармонія Природи була не просто красивим словом, а відображалася у вигляді законів і формул.

З відходом з життя Олексія Петровича Стахова наука зазнала великої втрати. Але ще більшу втрату понесли його рідні, вчені та друзі.

Ми щиро співчуємо рідним і близьким Олексія Петровича.

Царство йому Небесне і пам'ять людська.

Головний редактор
заступник головного редактора

Азаров О. Д.,
Лужецький В. А.